

מר

ילקוט פיומים

יוצר לשבת דניסע

אדון באו גכה שטר נושה
לתור לב עם מאד מתקשה
לכן כתוב ומפרש יניסע משה:

בראות לבם התלוק בעדי קשור
על פרחם הפיעם בנתיב אשור
בנאם יניצאו אל מדבר שור:

גאו ודודו בלמוד תורה מלהתחבר
ונזלי ים בערף מלהתגבר
יולכו שלשת ימים במדבר:

אבירים נהגו קרא בשבוע שמים
משבת לשבת מלהבטל יותר מיומים
תמור ימים שלשה לא מצאו מים
בדבר קרום וקדוש:

דחקה אימה על פי מרתה
ולפי מריה נפלה עליה בעתה
לכן פתאם הנקב יניבאו מרתה:

הן מתיקת דעמה בעת נתמנה
מתיקת נזולים מיד נהפכה למרה
ולא יכלו לשתות מים ממרה:

ולפי מסעות שלשה שחורה לאחורה
בפסוק אחד מרה בשלוש נאמרה
על כן קרא שמה מרה:

ועקו דברי תרעמות לממים נמשה
לומר כלפי אדון מתקשה
לכן נרמו ילדנו העם על משה:

פה

יוצר לשבת דויסע לרבי אמתי

הל להתחנן להתמיתס מרר לעני
ותכף לזעק על עלבוני
ויצעק אל-י: ויזרהו יי:

טוב המפליא ונקרא מהור עינים
הזרה במרור למתקם למחולת מחנים
וישלח אל-המים וימתקו המים:

ידעם חקי דת האצורים בבקפמ
חק שבת וכבוד אב מלפפמ
ישם שם לו חק ומשפמ:

כללו כבוד ונדלה ומאד עלהו
תקמים נשיאת ראש בסין פרשוהו
לכו כתוב ומפרש וישם נסהו:

למדו דקדוקי דת לשאב ולגמע
ומצות רשות וחובה פאחת שפע
באמר אם-שמוע תשמע:

משביע ומרנה נפש רעביה וצהיד
העתידים להנתן בקול לכמהיד
מאז רמות לקול יי אלהיד:

נעם אנדה המתוקה לבמעמיה מנסה
מושבת אדם לשמע מעשה
חידה חדת ונהישר בעיניו תעשה:

סוד הליכותיו ונעם גזרות דקדוקיו
משם הודיע לעם דבקיו
והאונת למצותיו ושמרת כל-חקיו:

עצת והנפרת לגיני אתוי נהרים
פרענות צרימו לבלתי שוב אחזרים
כל-הסחלה אשר שמתי במצרים:

הַמִּלֵּךְ

יוצר לשבת דויסע לרבי אמתי

פו

פִּצְתָּ וְהוֹרַתָּ תְּמִיד לְעַם מִיְּהוּדָה
לְהַתְּהַלֵּךְ בְּאַמֶּת בְּטוֹב דְּרָכֵי שְׂבִילֶיךָ
וְחֻקֶּיךָ בְּאַבְטַחַת יְלֵאֲשִׁים עֲלֶיךָ:

צִפִּיתָ כִּי יִשְׁכְּחוּ מוֹרְאֶךָ
לִכּוֹ נִמְתָּ, מִתְּלָה לֹא אָרְאֶךָ
וְאַם אֲשִׁים יֹאֲנִי יְיָ רַפְּאֶךָ:

קְדוֹשׁ כְּשֶׁבִּרְא מִי אֵילִם בְּחֻכְמָה
לֹא סִפְקָם אֵלָּא לְשִׁבְעִים דְּקָלִימָה
וְאִיךָ סִפְקָם לְהַמּוֹן יִיבֹאוּ אֵילָמָה:

רִבְצוּ וְחִנּוּ בְּגִזְרֵת דֶּר שְׂמִיִּם
לְמַגִּין שְׂבִטֵי קוֹרְאֵי שְׁמַע פְּעָמִים
יְוָשִׁם שְׁתִּיִּם עֲשֶׂרָה עֵינֹזֹת מִיָּם:

שְׁעִשְׁעוּ נַפְשָׁם בְּמִתִּיקַת מֵיִם הַמְּבַחֲרִים
וְשִׁקְמוּ וְנָחוּ בְּצֵל דְּקָלִים הַהֲדוּרִים
וּלְפִי זִמְנִים שְׂבָעִים מָצְאוּ שְׂבָעִים הַמְּרִים:

תְּמִימִים לְעַטּוּ פְּרוֹתָם בְּשָׁנִים
מֵאֵז לְמִדּוֹ שְׁמִתוּקָה מְרַגֶּלֶת שְׁמִתוּתֵיכֶם
בְּמַפְרָשׁ יִיחַגְנוּ שָׁם עַל־הַמֵּיִם:

אַרְחַת תְּרַרְהָ שְׁהוּצִיאוּ יִשְׂרָאֵל
בְּעַת שְׁלֵמָה, לְהַתְּרַעַם עִם הַזֶּאֱל
יִיְלֹנּוּ כָּל־עֵדֶת בְּגִי־יִשְׂרָאֵל:

מְרוֹם וּמְדוּשׁ הַשְּׂמִיעַ לְאִישׁ גּוֹאֵל
בְּשִׂאֵלָה אַחַת שְׁתִּיִּם זֶה שׁוֹאֵל
יְשַׁמְעֵתִי אַחַת־תְּלוּזָת בְּגִי־יִשְׂרָאֵל:

תְּקִיף סְדְרֵי בְּרֵאשִׁית לְעַם בְּטָל
שְׁמִירוֹם הַחֲשִׁיר לְחֵם וּמֵאֲרִץ הַטָּל
לִכּוֹן כְּתוּב יְנַמְעַל שְׂכַבְתָּ הַטָּל:

פו

ילקוט פיוטים

ימים ששעה לקטו סביבות המחנה
ובשביעי ריחו נודף ומעמו משנה
בפרוש תכמים לקטו לחם משנה:

ישרי דעת שאלו לסרסור פודה
מהמשנה זה היום תודה
מיד ויאר משה אכלהו היום פי-שבת היום ליי
היום לא תמצאהו בעדה:

אשרי העם שלו ככה • אשרי השומר שבת כדת וכהלכה •
נצל משלש פרעניות ומצא ארוכה • מתבלו של משיח
וממלחמת גוג ומגוג ומדינה של גיהנם הערוכה • בדבר
מרום וקדוש:

קטעי יוצרות

א

אלף אלפים ורבי רבבות טובות
אנו חבים להחיות לרוכב ערבות
במגן דק לכס והדום למושבבות
בני הנאה המאיר אור ברחובות
גבורותיו אין למלל בארבע קצות:

איד יוכל עבר זה
מלל שבת אלי זה
תקפו יענו זה אל זה
ואמר קדוש:

דבק בשני רקיע בתוך שעולים
דמות עביו בשתי אצבעים השלים